

Η «Ιστορική Διόρθωση»

Του Αλέξη Παπαχελά

Να πούμε μερικά πράγματα με το όνομά τους. Το σημερινό, ενεργό πολιτικό προσωπικό δεν έχει κάτι πολύ καλύτερο ή ικανό να δώσει στον τόπο από τη σημερινή κυβέρνηση. Όσο και να γκρινιάζουμε, όσο και να μας εξοργίζει η φαυλότητα ορισμένων και ο παλαιοκομματισμός κάποιων άλλων, δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα μια σημαντική μάζα νέων πολιτικών που θα μπορούσαν να κυβερνήσουν εντελώς διαφορετικά. Αυτό, δυστυχώς, πρακτικά σημαίνει ότι το σημερινό πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να προχωρήσει τη χώρα πολύ πιο

μπροστά, από πλευράς μεταρρυθμίσεων. Δεν πολυπιστεύει σε αυτές δεν αντέχει να συγκρουσθεί με παραδοσιακούς πελάτες του, ενώ το πολιτικό μας προσωπικό δεν διαθέτει την απαιτούμενη τεχνοκρατική επάρκεια.

Αυτή είναι η μία πλευρά του ζητήματος. Η άλλη είναι πως μέσα στο ελληνικό μπάχαλο αμφιβάλλω αν θα μπορούσε κάποιος να επιβιώσει και να διοικήσει όπως ο σημερινός πρωθυπουργός. Μιλάμε για μια χώρα με αδύναμους θεσμούς χωρίς σοβαρή δημόσια διοίκηση και ένα απίστευτα

τοξικό περιβάλλον συμφερόντων και πιέσεων. Ο Κώστας Καραμανλής μιλούσε για το καμίνι της πολιτικής, εδώ μιλάμε για υψικάμινο. Ο κ.Σαμαράς αποδεικνύεται σκληρό καρύδι, εργασιομανής και εξισορροπεί με... μεσσηνιακή επιδεξιότητα

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

τα ανάμεσα στη λαϊκή σοφία που εκπροσωπεί ο υπουργός Επικρατείας και την ψυχρή τεχνοκρατική αντιμετώπιση του υπουργού Οικονομικών.

Υπάρχει, βεβαίως, η άποψη

που λέει ότι η χώρα πρέπει να περάσει νομοτελειακά μια «φάση Τσίπρα», να βγάλει από το αίμα της όλο το αριστερό-στροφο μεταπολιτευτικό ιδεολόγημα και μετά να εισέλθει στη φάση της πραγματικής της αναγέννησης. Πρόκειται, όπως

φτάσει στο ναδίρ, να καταλάβει τι πραγματικά φταίει και μετά να περάσει σε μια νέα γενιά πολιτικών, οι οποίοι θα την τραβήξουν μπροστά με αυτοπεποίθηση, όραμα και πολύ τσαμπουκά. Ψάχνουμε όλοι στον ορίζοντα να βρούμε τον Ελευθέριο Βενιζέλο που κόντρα στις κραυγές του πλήθους θα χτυπήσει το χέρι και θα φωνάξει «είπα Αναθεωρητική, όχι Συντακτική» ή τον Κωνσταντίνο Καραμανλή που θα πει «είπα, και σας το ξαναλέω ανήκομεν εις την Δύσιν». Το ερώτημα είναι πώς θα πάμε από εδώ που είμαστε σήμερα στη νέα γενιά

και την περίοδο της αναγέννησης. Γιατί στο δικό μου μυαλό είναι καθαρό πως θα χρειασθεί μια βιολογικά νέα γενιά για να πάει μπροστά η χώρα, οι παλαιότεροι μπορούν να παίξουν μόνο μεταβατικό ή σταθεροποιητικό ρόλο. Εκεί που διαφωνώ με τους οπαδούς του δημιουργικού χάους είναι όταν λένε απερίσκεπτα «τίποτα δεν γίνεται σήμερα, άντε να πάμε στην επόμενη φάση, γρήγορα να καθαρίσει το τοπίο». Πρέπει να αναρωτηθούν και αυτοί και εμείς όλοι, με τι κόστος θα γίνει αυτό και αν θα το αντέξει ο τόπος.

Η ΑΥΓΗ

Πρωθυπουργός σε αποδρομή

Πρόβα σε νέο ρόλο έκανε χθες ο Σαμαράς στη Βουλή. Εμφανίστηκε ως αρχηγός κόμματος της αντιπολίτευσης, αντιμετωπίζοντας τον ΣΥΡΙΖΑ ως... κυβέρνηση! Μέχρι και πρόταση μομφής είπε ότι καταθέτει κατά του ΣΥΡΙΖΑ! Ήταν επίσης εμφανής η αγνία του, καθώς η κυβέρνησή του, μαζί με τη λαϊκή δυσσρέσκεια, αντιμετωπίζει και τον έλεγχο των πιστωτών, οι οποίοι της καταλογίζουν ανικανότητα να εφαρμόσει τις δεσμεύσεις της. Ο Σαμαράς εμφανίστηκε νευρικός, κατέφυγε σε αστειότητες περί της «γραμμής Τέξας», διαισθανόμενος ότι η κυβέρνησή του χάνει και διεθνή ερείσματα.

Χθες η κοινωνία έστειλε ψήφο μομφής στην κυβέρνηση. Αυτό το γνωρίζει ο Σαμαράς, γι' αυτό φοβάται τις εκλογές και έσπευσε να τις προκηρύξει για... το 2016! Προσποιείται ότι το αποτέλεσμα των εκλογών του Ιουνίου (ευρωεκλογές και τοπικές εκλογές), που θα είναι καταδικαστικό για το μνημονιακό κυβερνητικό σύστημα, δεν θα επηρεάσει τις πολιτικές εξελίξεις. Είναι σίγουρο ότι θα το ξανασκεφτεί, καθώς θα διαπιστώνει το επόμενο διάστημα ότι θα μεγαλώνει η λαϊκή δυσσρέσκεια. Εκτός κι αν έχει αποφασίσει να... παραδώσει στον ΣΥΡΙΖΑ με μεγάλη αυτοδύ-

ναμη πλειοψηφία το φθινόπωρο. Ο Σαμαράς απέφυγε οποιαδήποτε δέσμευση ότι δεν θα λάβει νέα μέτρα. Επανελάβε τον οδικό χάρτη του Μνημονίου και σε παρένθεση είπε ότι δεν θα ληφθούν νέα οριζόντια μέτρα. Όλη η συλλογιστική του όμως οδηγούσε στη λήψη νέων μέτρων. Άραγε η φορολογία ακινήτων ή η μείωση στις συντάξεις ή τα διόδια στα νοσοκομεία είναι οριζόντια ή... κάτω μέτρα; Απέφυγε επίσης να μιλήσει για την περιβόητη πολιτική διαπραγμάτευση, δηλαδή για το θέμα της διαγραφής του δημόσιου χρέους. Φάνηκε να είναι δεμένος στη γραμμή Μέρκελ για την επιμήκυνση του χρέους, δηλαδή τη μεταφορά και για τις επόμενες γενιές των δανειακών επιβαρύνσεων.

Η ψηφοφορία στη Βουλή είχε, έστω περιορισμένα, ορισμένες εκπλήξεις. Οι κυβερνητικοί βουλευτές που διεμήνυσαν ότι έδωσαν ψήφο ανοχής γνωρίζουν ότι έδωσαν ψήφο συνηγορίας. Η ρητή διαφοροποίηση της Θ. Τζάνη και οι απουσίες άλλων βουλευτών συνιστούν πλήγματα στο «αυτοκρατορικό» προφίλ του Σαμαρά και του Βενιζέλου. Είμαστε στην αρχή μιας νέας πορείας για τη δημοκρατική ανατροπή. Η κυβέρνηση θα έχει να αντιμετωπίσει πολλές ανάλογες πολιτικές προκλήσεις.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Η μομφή και ο λαός

Η πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ κατά της κυβέρνησης, η οποία συζητήθηκε επί τριήμερον σε μια μάλλον αδιάφορη κοινοβουλευτική διαδικασία, δεν μπορεί να παραγάγει σοβαρά πολιτικά αποτελέσματα εάν αντιμετωπίζεται ως μεμονωμένο γεγονός ή ως ντουφεκιά αντιπολιτευτικού οίστρου στον αέρα.

Αντίθετα, εκείνο που έχει πολύ μεγάλη πολιτική σημασία είναι η κίνηση αυτή να εντάσσεται σ' ένα γενικότερο πλαίσιο πρωτοβουλιών, που δεν ξεκαθαρίζουν μόνο τις τακτικές επιλογές αυτού που την προκαλεί, αλλά φωτίζουν τη συνολική στρατηγική του για την ανατροπή των τωρινών ζοφερών δεδομένων.

Η πρόταση μομφής αποκτά νόημα, και έτσι μόνο μπορούμε να την αναληφθούμε, όταν εντάσσεται σ' ένα σχεδιασμό άμεσων και μελλοντικών δράσεων με στόχο την ίδια την εξουσία. Εάν εμπρικλείει και σκιαγραφεί εκείνες τις στοχευμένες πρωτοβουλίες που θεωρούνται αναγκαίες για την αντικατάσταση αυτής της επικίνδυνης για το λαό και τη χώρα κυβέρνησης, με μια άλλη. Δεν αρκεί, δηλαδή, και δεν πρέπει τέτοιου είδους ενέργειες να εξαντλούνται σε μια κοντόφθαλμη απτική, που απλώς (ξανα) καταγράφει τα δεινά της εξαθλίωσης που έφεραν τα Μνημόνια και οι πολιτικές λιτότητας στην ελληνική κοινωνία. Αυτό το ζούμε στο πετσί μας όλοι. Εκείνο που ζητούν οι πολίτες είναι μια χει-

ροπιαστή πρόταση για το μέλλον, που θα τους δίνει ανάσα και προοπτική. Για να είναι, όμως, ενταγμένη μια πολιτική κίνηση στη γενική εικόνα και να υπηρετεί το βασικό διακύβευμα, που δεν είναι άλλο από την αλλαγή πορείας της χώρας, χρειάζονται και άλλες προϋποθέσεις. Η ύπαρξη πειστικού εναλλακτικού πολιτικού προγράμματος, η διασύνδεση του μερικού με το γενικό, η σωστή ανάγνωση των γεγονότων, η αναγνώριση της αυτονομίας των κοινωνικών αγώνων είναι μερικές. Κορυφαία, φυσικά, προϋπόθεση παραμένει η δυσκολότερη: η κινητοποίηση και η ενεργός συμμετοχή του λαού στην όλη διαδικασία. Όπως έχει επανειλημμένα τονίσει και ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, καμιά αλλαγή πορείας δεν μπορεί να επιτευχθεί, τίποτα δεν θα γίνει εάν δεν το θέλουν οι πολίτες και εάν δεν παλέψουν οι ίδιοι αποφασιστικά γι' αυτό. Η χθεσινή συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα αποδείχθηκε μάλλον κατώτερη των απαιτήσεων των καιρών.

Ο κόσμος βαθιά πληγωμένος από την ανικανότητα του παλαιού πολιτικού κόσμου, δεν πείθεται πια εύκολα από λόγους, καταγγελίες και αφορισμούς. Υποφέρει και είναι έτοιμος να κινητοποιηθεί, να δώσει απαντήσεις. Απαιτεί, όμως, εκτός από καθαρές κουβέντες, ολοκληρωμένο σχέδιο και ξεκάθαρη στρατηγική, να δει πράξεις. Και μέχρι να τις δει, περιμένει, ελπίζοντας.

Προφητείες

Καρακούσης Αντώνης

Σπανίως και ιδιαίτερος σε καιρούς που η πολιτική παίρνει πραγματικά φωτιά και είναι έτοιμη να δώσει μεγάλα γεγονότα μάστιγες έναντι παλαιών της πολιτικής, που εξηγεί τα παρόντα και προφητεύει τα μελλούμενα. Εκεί λοιπόν ανάμεσα στις συζητήσεις για τα «νέα πιστόλια», την ΕΡΤ και την πρόταση μομφής του κ. Τσίπρα, μας πήρε στο τηλέφωνο και με το που απαντήσαμε άρχισε τον μακρύ μονόλογό του.

«Άκου, αγαπητέ, οι κυβερνήσεις δεν πέφτουν με προτάσεις μορφής. Ατμόσφαιρα φιάχνουν και τακτικισμούς εξυπηρετούν. Ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος είναι σφικταγκαλιασμένοι, οι βουλευτές τους τρέμουν τις εκλογές, μη δίνεις σημασία στις φωνές

ορισμένων, άλλοι απέναντι στην πελατεία τους χτίζουν. Ο Βαγγέλης ξέρει ότι δεν μας παίρνει για πολλά-πολλά με τους ξένους και έτσι δεν πρόκειται να ενδώσει στις πιέσεις των πασόκων για αποχώρηση από την κυβέρνηση. Κι ο Αντώνης επίσης γνωρίζει πόσο ασθενής παραμένει η θέση της χώρας στην Ευρώπη, δεν θέλει να διακινδυνεύσει το παραμικρό. Πήρε το μήνυμα από τη Μέρκελ και θα κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να κρατήσει την κυβέρνηση ζωντανή. Δικαίως από μια άποψη, γιατί, κακά τα ψέματα, έχουν γίνει πολλά το τελευταίο διάστημα, αλλά είναι το ελληνικό περιβάλλον που δεν βοηθάει για άλματα προς τα μπρος.

Όσο μ' ημελίστε: η επικράτηση του λαϊκισμού είναι αναπόφευκτη. Ο,τι κι αν κάνουν ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και ο Στουρνάρας, οι συσχετισμοί μεταξύ λαϊκιστών και ορθολογιστών έχουν διαμορφωθεί και δεν αλλάζουν ό,τι κι αν γίνει. Η σχέση είναι 65% - 35%. Ο Σαμαράς και Βενιζέλος θα συνθλιθούν στις Συμπληγάδες του δεξιού και του αριστερού λαϊκισμού. Σε λίγο στα δεξιά του Σαμαρά θα υπάρξει νέο σχήμα να καλύψει την αδυναμία των χρυσαυγιτών και των ΑΝΕΛ, που δεν έχουν τα πνευματικά εφόδια να ανταποκριθούν στην ευκαιρία, ο Σαμαράς θα μετακινηθεί αναγκαστικά στο κέντρο εξουδετερώνοντας τον συνεταιρό του και ο Τσίπρας

θα κινηθεί αναλόγως προκειμένου να καταπιεί τη ΔΗΜΑΡ και να λεηλατήσει τους εναπομείναντες παπανδρεϊκούς που στεγάζονται στο ΠαΣοΚ.

Αυτή τη στιγμή ΠαΣοΚ και ΔΗΜΑΡ είναι κόμματα-αφραγίδες χωρίς κοινωνική βάση, σαν την Ένωση Κέντρου μετά τις εκλογές του 1977. Ο Βενιζέλος, να ξέρεις, δεν πρόκειται να κατεβάσει το ψηφοδέλτιο ΠαΣοΚ στις ευρωεκλογές, αναζητεί φόρμουλα να καλυφθεί, δεν είναι εύκολο να βρει. Και αυτή η «ομάδα των 58» της Κεντροαριστεράς κάτι πάει να κάνει, αλλά δεν υπάρχει κριάρι να ηγηθεί, και έτσι θα χαθεί σε ατέρμονες συζητήσεις μεταξύ των καθηγητάδων που την απαρτίζουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ, παρ'

ΤΟ ΒΗΜΑ

ότι είναι κόμμα χωρίς ρίζες και χωρίς αναγνωρίσιμα στελέχη στις τοπικές κοινωνίες, θα καλυφθεί, θα εκπροσωπηθεί από τους μεταναστεύσαντες πασόκους και θα φτιάξει δεσμούς με την κοινωνία στη βάση του κυριαρχούντος λαϊκισμού.

Όταν θα έλθει η ώρα της μεγάλης κάλπης, θα έχει το πάνω χέρι. Μην έχεις αυταπάτες, αγαπητέ, το σοκ του λαϊκισμού δεν θα το αποφύγουμε. Ελπίζω ως τότε Σαμαράς, Βενιζέλος και Στουρνάρας να αντέξουν και να επαυξήσουν τα πρωτογενή πλεονάσματα, ώστε το σοκ να είναι κατά το δυνατόν ελεγχόμενο. Αυτό νιώθω και αυτά ήθελα να σας πω. Καληνύχτα και περαστικά...».